

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W DĄBROWIE GÓRNICZEJ**

z dnia ..... 2022 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dąbrowie Górniczej

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 13, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2022r. poz. 559 z późn. zm.) po przeprowadzeniu konsultacji z organizacjami pozarządowymi i podmiotami, o których mowa w art. 3 ust.3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz.1327 z późn. zm.) na wniosek Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej w związku z wnioskiem Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ "Solidarność" ArcelorMittal Poland S.A.- Dąbrowa Górnicza oraz Stowarzyszenia "Porozumienie Katowickie 1980. Porozumienie na rzecz pamięci".

Rada Miejska w Dąbrowie Górniczej uchwala

§ 1. Dokonać zmiany nazwy ulicy Katowickiej w mieście Dąbrowa Górnicza na całym jej przebiegu na ulicę Porozumienia Dąbrowskiego 1980.

§ 2. Ulica zlokalizowana jest na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, a jej położenie określa mapa, stanowiąca załącznik graficzny do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Dąbrowa Górnicza.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
w Dąbrowie Górniczej

Agnieszka Pasternak

UZASADNIENIE

do projektu uchwały w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dąbrowie Górniczej

Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ Solidarność ArcelorMittal Poland oraz Stowarzyszenie "Porozumienie Katowickie 1980. Porozumienie na rzecz pamięci", zwrócili się do Prezydenta Miasta Dąbrowy Górniczej o nadanie jednej z ulic w mieście nazwy „Porozumienia Dąbrowskiego 1980”. Prezydent Miasta przychylił się do inicjatywy z uwagi na wagę wydarzeń, które miały miejsce w 1980 roku w Dąbrowie Górniczej na terenie Huty „Katowice” oraz ich wpływu na historię Polski. Doniosłość tych wydarzeń upoważnia do upamiętnienia ich w formie przemianowania nazwy ulicy Katowickiej na ulicę Porozumienia Dąbrowskiego 1980.

Dąbrowa Górnicza to miasto, którego historię kształtowały kolejne inwestycje przemysłowe. Budowa kopalń, hut oraz innych zakładów powodowała rozwój tutejszego środowiska robotniczego. Robotnicy dąbrowscy zapisali chwalebne karty w dziejach Polski. Po raz pierwszy stało się to podczas Rewolucji 1905 roku oraz w 1918 roku. Kolejny raz robotnicy dąbrowscy przypomnieli o sobie w 1980 roku, kiedy to do ogólnokrajowej fali strajkowej przyłączyli się pracownicy Huty „Katowice”. Porozumienie władz PRL i Międzyzakładowego Komitetu Robotniczego było znacznie bardziej radykalne od Porozumień zawartych w Gdańsku, Jastrzębiu i Szczecinie. Porozumienie Dąbrowskie z 1980 r. stało się jednym z kamieni milowych, które zapoczątkowały przemiany demokratyczne w naszym kraju i znalazły swoją kulminację w 1989 roku.

Strajk w hucie rozpoczął się 28 sierpnia 1980 r. w Wydziale Walcowni Dużej, następnego dnia powołany został Komitet Strajkowy, do którego przyłączyli się przedstawiciele kolejnych wydziałów, a także innych przedsiębiorstw współpracujących z hutą. W dąbrowskiej Hucie „Katowice” zawarte zostało porozumienie, którego postulaty podpisywane były we wrześniu i październiku 1980 roku.

Pierwsze zapisy porozumienia dotyczyły warunkowego zawieszenia strajku. Druga ugoda zawarta została 4 września 1980 r. i kończyła definitywnie strajk w Hucie „Katowice”. Międzyzakładowy Komitet Robotniczy został wówczas uznany za jedynego organizatora nowych związków i uzyskał prawo reprezentowania innych zakładów. Istotnym jest, że dąbrowscy hutnicy dążyli nie tylko do rozwiązania hutniczych trudności, ale do legalizacji działalności niezależnych związków zawodowych w całej Polsce, czego nie regulowało Porozumienie Gdańskie.

Najważniejszy postulat Porozumienia podpisany został 11 września 1980 r. w Dąbrowie Górniczej w ówczesnej Hucie „Katowice”, to on przesądził o powstaniu w całej Polsce jednego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Podpisane w Dąbrowie Górniczej Porozumienie, to najważniejsze z porozumień społecznych zawartych w 1980 r. gwarantujące utworzenie jednego na cały kraj wolnego związku zawodowego. Dało podwaliny do opracowania obecnie obowiązującej ustawy o związkach zawodowych. Faktem jest także, że przedstawiciele z Dąbrowy Górniczej zgłosili w Sądzie w Warszawie jako pierwsi w Polsce wniosek o rejestrację niezależnych związków zawodowych. Była to sytuacja bez precedensu w historii niedemokratycznego państwa polskiego po 1945 roku. Dzięki porozumieniu dąbrowskiemu nowy ruch związkowy w Polsce uzyskał więc formalnoprawne podstawy do zalegalizowania swojej działalności.

Nazwa „Porozumienie” funkcjonowała początkowo samodzielnie, a z biegiem czasu przyjęto nazwę „Porozumienie Katowickie” od nazwy Huty „Katowice”, czyli nazwy zakładu, w którym zostało zawarte. Obecnie nazwa Huta „Katowice” jest wyłącznie nazwą historyczną, choć niewątpliwie mocno zakorzenioną w historii Dąbrowy Górniczej. Historia rozwoju ruchu związkowego w całej Polsce działa się na terenie Dąbrowy Górniczej, gdzie podpisywane było czwarte porozumienie, po gdańskim, szczecińskim i jastrzębskim, wobec czego zasługuje na upamiętnienie w formie nazwy "Porozumienia Dąbrowskiego 1980".

Zmianie ulega nazwa dotychczasowej ulicy Katowickiej, zlokalizowanej w ciągu drogi krajowej DK94 na terenie Dąbrowy Górniczej na działkach stanowiących własność Skarbu Państwa, której zostaje nadana nazwa ulicy Porozumienia Dąbrowskiego 1980.

I Zastępca Prezydenta Miasta

Damian Rutkowski

